

Lønne Havre til 4 Mk., et Faar til 4 Mk. 8 ß. At Forholdene ogsaa fremdeles kunne forandre sig ligesaa umaadeligt, det tør vi dog ikke benægte Muligheden af. Vi kunne jo ganske vist sige: nu have vi netop havt 10 Aar med høie Priser; men ligesom det vilde have været feilagtigt, hvis man dengang for et Par Aarhundreder siden havde raisonneret saaledes, dersom Priserne havde været nogle Mark højere end de her anførte, saaledes vilde et saadant Raisonnement fra vor Side ogsaa være feil, naar vi tænke os et Par Aarhundreder frem i Tiden. Jeg kan derfor ikke see Andet, end at det er en tvivlsom Fordeel, der opnaaes for Statskassen ved det Forslag, som her stilles om Arveafsteafgifternes Afløsning. Derimod forekommer det mig med Hensyn til § 3, saavidt jeg kan forstaae det, at det er et aabenbart Tab for Statskassen, at Recognitioner og Kjendelsespenge skulle kunne afløses ved Beløbet taget een eneste Gang. Hvorledes Statskassen kan være vederlagt ved at faae Arveafsterecognitionerne tagne een eneste Gang, det kan jeg sandelig slet ikke begribe. Der staaer i Motiverne, at man antager, at i Regelen ville disse Indtægter gjentage sig hvert 25de Aar. Jeg kan tænke mig, at man mulig raisonnerer saaledes, at efter 20 Aars Forløb eller maaffee noget før vil Renten og Rentens-Rente af Afsløningssummen have indbragt saameget, at Recognitionen derved kommer tilstede; men dersom man vilde opbevare selve Recognitionen, saa vilde jo ogsaa dens Rente og Rentens-Rente i samme Tid løbe op til dens Beløb, men saa skulde man jo dertil for hvert 25de Aar atter have Recognitionens Beløb. Jeg kan ikke forstaae, at Statskassen kan være vederlagt, medmindre den faaer godtgjort det 15—16dobbelte af det Beløb, hvorom det gjælder. Da jeg betragter dette Lovforslag paa den anførte Maade, kan jeg kun nødig gaae ind derpaa, men jeg skal i alle Tilfælde tiltræde det Dnsse, at det maa blive notere overveiet i et Udvalg.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at de Grindringer, som ere blevne gjorte gjældende af de tvende sidste ærede Talere, maatte kunne gjøres gjældende mod Alt, hvad

der hedder Afløsning, og at man som Følge deraf aldrig maatte kunne indlade sig paa at afløse Noget, idet man ikke vilde blive staaende ved rimelige Udfigter til Fordeel eller Gevinst. Men de samme Betragtninger maatte, synes mig, fremdeles ganske afgjort have ført til, at man slet ikke heller i sin Tid burde have bortsolgt Statens Bøndergods. Dette har man jo imidlertid fundet det rigtigt at gjøre. Jeg troer, at man i Virkeligheden i det Lovforslag, som her foreligger, har taget saa stærkt et Hensyn til Statskassens Fordeel ved at begrænse det til at gjælde i 5 Aar, at de Indvendinger, som skulde kunne hentes mod det derfra, at der ikke var seet tilstrækkeligt paa Statskassens Lav, neppe ere fuldt begrundede. Det er ganske sikkert saa, at man ikke tør benægte Muligheden af, at Kornpriserne i de næste 5 Aar kunne synke en Deel, men man maa dog her som i saa mange andre Tilfælde lade sig nøie med, hvad der ved en sund Betragtning af de tilstedeværende Forhold med Rimelighed kan forudses, og, naar jeg gaaer ud herfra, da tilstaaer jeg, at jeg ikke kan være enig med den 7de Landsstingsmand for 1ste Kreds (David) i, at der er nogen Sandsynlighed for, at Capitelstarten iaar vil blive lav — jeg kan aldeles ikke erkjende Rigtigheden af ved Bedømmelsen af dens Høide at sammenligne den med de Kornpriser, som vi have havt i de sidste Aar, og navnlig ikke i det sidste Aar, i Forhold til hvilke jeg gjerne vil troe, at den er lav —, ligesom jeg derhos holder mig overbevist om, at man efter alle rimelige mennekelige Betragtninger tør forudsætte, at Kornpriserne for de 10 Aar, som ifølge Lovforslagets § 1 ville komme i Betragtning i det sidste af de 5 Aar, for hvilke den foreslaaede Lov skal gjælde, ville have en saadan Gjennemsnitshøide, at der ikke vil være mindste Fare i saa Henseende for, at Statskassen kan komme til at lide noget Tab ved Forslaget. Jeg deler iøvrigt den samme Betragtning, som de ærede tvende Medlemmer udtalte, at man ikke kan have nogen begrundet Mening forud om Priserne for et længere Tidsrum; men det er jo, som jeg ogsaa bemærkede, da jeg forelagde Lovforslaget, netop Grunden til, at jeg har foreslaaet det ind-